

[Udenrigsministeren.]

gelsen fra det tidspunkt, der har været tale om. Det ærede medlem ved, at vi ser med samme alvor på dette spørgsmål som det ærede medlem, og der er ikke spor af grund til at tro, at der ikke i rette tid vil blive truffet en rigtig afgørelse.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg tror, det har været meget nyttigt at få dette spørgsmål frem til drøftelse. Den højtærede forsvarsminister og den højtærede udenrigsminister ved meget vel, at det ikke vil være muligt at skaffe de befalingsmænd, som der er brug for, hvis ordningen skal gennemføres fra 1. maj. Derfor synes jeg lige så godt, man kunne sige det, men jeg forstår det på den måde, at både socialdemokratiet og mit parti og regeringen ser med velvilje på spørgsmålet om en udsættelse, og jeg kan ikke få andet ud af denne debat, end at regeringen er enig i, at man kun bør indkalde soldater, når forholdene er forsvarlige, og dermed er faktisk tilsagn givet om, at den udvidede tjenestetid ikke kommer til at træde i kraft 1. maj. Det anser jeg for givet.

Formanden: Den ærede ordfører for forespørgerne har ordet for en kort bemærkning, og dermed går vi over til talerrækken.

Ordføreren for forespørgerne (Hans Hedtoft): De oplysninger, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har fået her, har han fået tidligere på et andet sted. Vi har ikke et eneste sekund tøvet med at stille os bag det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) i den opfattelse, at forudsætningen for, at den forlængede tjenestetid kunne træde i kraft, måtte være, at de forhold, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har nævnt, var bragt i orden. Nu bliver det altså bragt til offentlighedens kundskab på det ærede medlems foranledning på den måde, det er sket her, men jeg vil gerne føje til, at vi for vort vedkommende i vore diskussioner med regeringen har sagt; hvad det ærede medlem ved, og nu gentager vi det offentligt, at det er forsvarsministerens ansvar, hvis de forudsætninger ikke er opfyldt, og hvis det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), der udtalte sig med den sikkerhed, som han gjorde her, har ret, så er der noget i vejen

på regeringshold. Den højtærede forsvarsminister har tøvet altfor længe med at give besked. Det indkaldte mandskab, tusinder og atter tusinder af unge mennesker, ved ikke i dag, om de skal sendes hjem til maj eller til november, og derfor synes jeg, det vil være rimeligt, at den højtærede forsvarsminister ikke bliver siddende beskedent på sin plads, når problemet er rejst — uden vor foranledning, men nu er det rejst —, men at han taler til tinget og til den danske offentlighed. Vi må have at vide, hvor langt de undersøgelser, som forsvarsministeren altfor længe har talt om, er fremskredet, og hvornår man kan få besked.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): De bemærkninger, som min kollega udenrigsministeren har fremsat, kan jeg ganske slutte mig til, og jeg finder en debat i øjeblikket fuldkommen ørkesløs efter de oplysninger, som både det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og det ærede medlem hr. Hans Hedtoft har fået for adskillig tid siden ved drøftelser andetsteds.

I anledning af den udtalelse, det ærede medlem hr. Hans Hedtoft fremkom med om, at det er forsvarsministerens ansvar, hvis forudsætningerne for den forlængede tjenestetid ikke er tilstede, vil jeg sige, at det er direkte forkert. Tværtimod er forholdet det, at da vi sagde ja i Paris til at forlænge tjenestetiden fra en bestemt termin, blev der knyttet bestemte forudsætninger dertil, og de væsentligste af dem vendte udad, og dem havde Danmark ingen indflydelse på.

Jeg kan føje til, at jeg håber i meget nær fremtid med henblik på de forudsætninger, der her er tale om, at kunne give både finansudvalget og offentligheden en meddelelse om hele dette forhold på et bredere grundlag, end jeg synes der er anledning til at gøre det ved denne lejlighed. Jeg vil samtidig give en redegørelse for, hvor langt man er kommet i propagandakampagnen for at skaffe tilstrækkeligt befalingsmandspersonel til en udvidelse af tjenestetiden og for, hvorledes det ligger med hensyn til de andre forudsætninger, byggemæssige og forøvrigt også materialemæssige, hvilket er et af de spørgsmål, der vender udadtil. Kort sagt, jeg vil give en redegørelse for hele dette komplekse af forudsætninger, som hænger sammen, og som har hængt sammen fra første færd, og hvoraf de væsentligste har vendt udad og ikke indad, mod den